

[Marianne Bentsen-Pedersen]

og som har udløst et alkoholmisbrug, og jeg havde en ven, for hvem det lykkedes at begå selvmord på grund af de psykiske problemer, som drev ham ind i et alkoholmisbrug. Men ingen skal få mig til at sige, at det ikke var sket, hvis vi ikke havde haft reklame for alkohol. Jeg synes, det er fantastisk, når der i bemærkningerne står, at et forbud mod reklamering for stærke drikke vil være et væsentligt bidrag til løsning af disse problemer. Jeg synes, det er en så overfladisk måde at tackle et så alvorligt problem på, at det – ja, det taler for sig selv.

Jeg vil da gerne sige, at vi fra SFs side ikke er særlig positivt indstillet over for reklamer i det hele taget, for vi mener, de er med til at styre vores forbrug. Men derfra og til at sige, at det skaber et alkoholmisbrug, er der temmelig langt, synes jeg nok. Der kunne være mange andre ting, som var skadelige eller overflødige, og som der heller ikke skulle reklameres for. Men jeg vil da meget gerne være med til, som det også er blevet sagt fra ministerens side, at foretage en undersøgelse af forbindelsen mellem reklame og alkoholmisbrug, og resultatet af den vil jeg så afvente.

Aase Olesen (RV):

Vi har tidligere afvist dette forslag med henvisning til, at vi ikke har den store tiltro til en forbudspolitik. Vi havde dengang i retsudvalget en drøftelse af de frivillige begrænsninger, som branchen har pålagt sig selv i retning af, hvem og hvad man må vise i alkoholreklamer. Det er min fornemmelse, uden at jeg har nogen konkret statistik at bygge på, at annonceringen i de senere år er blevet ret pågående især over for de unge forbrugergrupper, og jeg vil godt være med til i udvalget at undersøge, om vi uden en egentlig forbudspolitik kan komme et stykke vej i retning af at undgå vildskud som f. eks. den sammenblanding af alkohol og sport, som ministeren nævnte.

Men med henvisning til mit indlæg under forrige punkt på dagsordenen vil jeg sige, at der efter det radikale venstres mening formentlig er andre tiltag, herunder oplysningsarbejdet, som det vil være mere meningsfuldt at sætte ind på end skrappe forbud.

Arne Melchior (CD):

Det ville jo være hykleri, hvis en talsmand for mit parti ville nægte kendskab til problemer, som opstår på grund af alkohol. Ikke desto mindre må jeg, som det er sket ved tidligere lejligheder her i tinget – jeg har selv en af gangene været ordfører ved behandlingen af et tilsvarende forslag – afvise at medvirke til en gennemførelse af det. Det er en kendt ting, at for lidt og for meget fordærver alting, men vi kan ikke af den grund gå videre henimod en formyndermentalitet over for en befolkning, som har skaffet sig et undervisnings- og uddannelsesvæsen på et agtværdigt plan. Jeg tror, jeg en tidligere gang anbefalede kristeligt folkeparti at sylte dette forslag i sprit. Jeg kan forstå, at man har lyst til at tage det frem en gang imellem, og det har jeg respekt for. Kan det holde en debat i gang netop om risikoen ved misbrug, gør det da i hvert fald den nytte. Vi har i anledning af den fornyede fremsættelse overvejet den form, som man har i visse lande, at der på enhver tobakspakning er givet meddelelse om, at indholdet af pakken er skadeligt – der kunne måske være tilføjet »i hvert fald ved indtagelse i store doser« – og vi har så seriøst, som vi nu har formået i denne sammenhæng, overvejet, om det var en vej. Det være hermed sagt til forslagsstillerne som et led i en brainstorming, men forslaget i den her foreliggende form kan vi ikke nu eller senere medvirke til.

Wilhelm (VS):

Fru Inge Krogh sagde ved behandlingen af det forrige forslag, at kristeligt folkeparti fandt, at en førstebehandling ikke var nok, men man kunne måske nok spørge, om fem førstebehandlinger ikke var tilstrækkeligt. Dette forslag har jo været fremsat et sådant antal gange. Sidste gang det var oppe, sagde ministerens forgænger noget, som jeg synes fortjener at blive sat i ramme. Det lykkedes ham i én sætning at få sagt følgende:

»Forslagsstillerne ved også, at forbuden frugt smager bedst, og at man ikke løser et problem ved at stikke hovedet i busken og tro, at den hellige grav er vel forvaret«.

Hvis vi troede på, at et reklameforbud kunne forhindre den slags fordrukkent sludder, kunne man næsten blive tilhænger af det, men det tror vi ikke engang det kan.